

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202730
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718202730.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., I. P. XXXX/XX, právne zastúpená Mgr. Miroslav Hanecom, advokátom so sídlom v L., E. XXX, proti žalovanému: SLOVAKIAN WOOD, s.r.o., so sídlom Bazovského 4419/9, Lučenec, IČO: 35 852 941, právne zastúpený JUDr. Eva Fúková, advokátkou so sídlom V. N., E. X, o určenie neplatnosti zmluvy o dielo a o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 23.081,75 €, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin z 25. júna 2019 sp. zn. 21Csp/126/2018-228, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. **m e n í t a k**, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu žalobkyne na určenie neplatnosti Zmluvy o dielo zo dňa 7.12.2017. Výrokom II. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 23.081,75 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia. V zmysle § 262 v spojení s § 255 CSP priznal žalobkyni ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 7.12.2017 uzatvorená písomná Zmluva o dielo, predmetom ktorej bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri výstavbe dvojpodlažného EKO keramického domu podľa projektu dodaného zhotoviteľom na pozemku žalobkyne. V tejto zmluve sa žalovaný, okrem iného, zaviazal dodať aj projektovú dokumentáciu pre stavebné povolenie v štandardnom rozsahu. Ďalej sa žalovaný zaviazal zhotoviť odizolovanú základovú dosku na vopred pripravený podklad o výmere 65,46 m² a dvojpodlažný - EKO keramický dom podľa dohodnutej situácie ako stavbu v druhom katalógovom stupni vyhotovenia, podľa dispozície uvedenej v prílohe č. 1. Žalobkyňa sa zaviazala za dielo zaplatiť dohodnutú zmluvnú cenu. Na vyhotovenie diela žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu v celkovej výške 23.081,75 €. Na základe veľkého množstva dodatočných návrhov a požiadaviek zo strany žalobkyne, ktoré sa týkali rozsahu a špecifikácie objednaného diela, žalovaný vypracoval dodatok č. 1 k zmluve a realizované práce vyúčtoval žalobkyni v celkovej výške 7.190,53 €. Žalovaný s odstúpením od zmluvy nesúhlasil, poukazujúc na skutočnosť, že omeškanie s realizáciou stavby bolo zavinené žalobkyňou, ktorá nemala k dispozícii územné a stavebné rozhodnutie.

2. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nárok žalobkyne na určenie neplatnosti Zmluvy o dielo zo dňa 07.12.2017 nie je dôvodný. Tvrdenie žalobkyne v žalobe, že neposkytnutie informácie zhotoviteľom diela o povinnosti vybaviť si územné rozhodnutie a stavebné povolenie, ktoré žalobkyňa považovala pre realizáciu za zásadné, čím sa podľa nej žalovaný dopustil klamlivého opomenutia podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007, nepovažoval za dôvodné, keďže to, že ku uskutočneniu výstavby domu je potrebné územné rozhodnutie a stavebné povolenie, je všeobecne známa skutočnosť. Medzi žalobkyňou ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom bola uzatvorená zmluva o dielo, prejavená vôľou zmluvných strán bola dostatočne jasná a zrozumiteľná a nebolo úlohou súdu, aby za každú cenu vyhľadával dôvody jej neplatnosti. V tejto časti preto žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol, keďže táto nepreukázala existenciu takých dôvodov, pre ktoré by bola zmluva neplatná. Úloha súdu nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti právneho úkonu (prípadne iných dôvodov jej neplatnosti), ale v preferencii výkladu v prospech jeho platnosti (Nález Ústavného súdu SR I ÚS 640/2014). Žalovaná poukazuje na proces vybavovania územného rozhodnutia a stavebného povolenia, prípadne na neplatnosť niektorých častí zmluvy o dielo (napríklad ceny diela) nemôže znamenať vyvolanie účinkov absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu - celej zmluvy.

3. Žalobe žalobkyne na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 23.081,75 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia vyhovel. Je zrejmé, že žalobkyňa podaním zo dňa 15.5.2018 odstúpila od zmluvy o dielo v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade odstúpenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, zhotoviteľ má právo na náhradu za práce, ktoré boli na dohodnutom diele už vykonané a výsledok nemôže využiť iným spôsobom. Pri určení výšky náhrady za už vykonané práce sa vychádza z ceny diela a prihliada sa na mieru rozpracovania, hodnotu spracovaného materiálu a iné okolnosti. Ďalšou podmienkou pre vznik tohto nároku na strane žalovaného je, že výsledok jeho práce nemôže byť použitý iným spôsobom, napríklad predajom rozpracovaného diela inému objednávateľovi. Žalovaný v prejednávanej veci však podmienky uvedené v § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka nijakým spôsobom nepreukázal, v konaní nepreukázal ani cenu čiastočne vykonaného diela, len všeobecne tvrdil, že žalobkyňou poskytnutú zálohu vo výške 23.081,75 € na výrobu dielcov spotreboval. Predpokladom pre priznanie náhrady za čiastočne vykonané dielo je, aby zhotoviteľ rozsah vykonaných prác vierohodným a presvedčivým spôsobom preukázal a aby preukázal aj cenu týchto prác a výkonov. Žalovaný si výslovne neuplatnil ani právo na náhradu účelne vynaložených nákladov, tieto nevyčísľil a nepreukázal. Z týchto dôvodov žalobe žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom poskytnutej zálohy na zmluvu o dielo vo výške 23.081,75 € vyhovel.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že od zmluvy odstúpila v čase, keď ešte súdom nebolo právoplatne rozhodnuté, či je zmluva platná alebo neplatná. Musela preto od zmluvy o dielo odstúpiť, keďže plnenie žalovaného nebolo v súlade so zmluvou a tento bol dlhodobý s plnením v omeškaní. Bola to prevenčná povinnosť, aby ukončila zmluvný vzťah, z ktorého by jej mohla pri jej pasivite vzniknúť ešte väčšia škoda. Správanie sa žalovaného pri uzatváraní zmluvy považovala za rozporné s ust. § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. Žalovaný nepostupoval v súlade s odbornou starostlivosťou, keď ju neoboznámil so všetkými skutočnosťami, úkonmi a podkladmi, potrebnými pre zákonnú realizáciu dvojpodlažného EKO - keramického domu. Ak by žalovaný postupoval v súlade s touto odbornou starostlivosťou a oboznámil ju so skutočnosťou, že je potrebné, aby bola iniciátorom územného konania na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby, k podpísaniu predmetnej zmluvy by nepristúpila. Žalovaný však predložil návrh na uzavretie zmluvy o dielo, v ktorom bolo uvedené, že ako investor zabezpečí mimo iného aj stavebné povolenie. Nikde v zmluve nie je zmienená jej povinnosť iniciovať územné konanie, príp. zabezpečiť územné rozhodnutie. Takéto „správanie sa“ žalovaného pri uzatváraní zmluvy je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005. Neplatne a nezrozumiteľne bola dojednaná aj cena o dielo v zmysle čl. 7, bod 7.1., keď cena je vyjadrená bez prirátania dane z pridanej hodnoty, čím žalovaný v zmluve uvádza nižšiu cenu, ako v skutočnosti má byť po prirátaní DPH uhradená. Celkový výpočet ceny za dielo zo strany žalovaného je zmatečný a nezrozumiteľný. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť a žalobe v tejto časti vyhovieť.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že v konaní uniesol dôkazné bremeno pri preukazovaní prác realizovaných v prospech žalobkyne, ktorých výška, t.j. cena presahuje výšku, ktorej vydania sa žalobkyňa domáha.

V rámci rozsiahleho dokazovania preukázal nespočetné množstvo prác vykonaných v prospech žalobkyne ako objednávateľky diela, t.j. stavby rodinného domu. Na prácach participovalo množstvo jeho zamestnancov, o čom svedčí rozsiahla odborná mailová komunikácia. Poukázal na správanie sa žalobkyne pred ako aj po uzavretí zmluvy o dielo, keď zo strany žalobkyne dochádzalo k opätovným požiadavkám na vykonanie zmien na projekte. V tejto súvislosti dňa 13.2.2018 došlo k odovzdaniu projektovej dokumentácie na stavebné povolenie, pričom dňa 15.2.2018 zaslal žalobkyni vypracovaný dodatok č. 1 k zmluve. Na základe odkomunikovaných a potvrdených zmien boli v dodatku zapracované faktúry za zmeny v realizačnej a projektovej dokumentácii na stavebné povolenie, ktoré sa premietli v procese realizácie. Dňa 9.5.2018 oznámil žalobkyni neoprávnený postup s nakladaním projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a nie pre územné konanie. Žalobkyňa po jeho upozornení ohľadom neoprávneného postupu s projektovou dokumentáciou pre stavebné povolenie a nie pre územné konanie, od zmluvy podľa § 642 Občianskeho zákonníka dňa 18.5.2018 odstúpila, a to napriek vedomosti o už vyrobených dielcoch v súlade s jej špecifickými požiadavkami. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal v konaní s relevantnými skutočnosťami, pričom nezobral na zreteľ skutočnosť, že žalobkyňa v konaní predložila práve faktúry, na základe ktorých mu plnila v etapách za realizované práce. Analogicky tak uhradenú sumu spotreboval v súlade s prácami podľa jednotlivých etáp, ktoré boli hradené, žalobkyňa totiž nehradila vopred za celú stavbu rodinného domu, kedy v takom prípade by bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia čiastočne dôvodný. V danom prípade podľa originálnej projektovej dokumentácie v závode vyhotovili komponenty rodinného domu, ktorý obsahoval originálne inštalácie všetkých rozvodov elektriky (trúbky a krabice) a predprípravu pre rozvody vody, kúrenia a pod. Pri demontáži takéhoto originálneho domu sa tento stane pre ďalšieho klienta nepoužiteľný, pretože nastane masívna deštrukcia inštalovaných rozvodov elektriky a ďalšej predprípravy, o ktorú nový klient nebude javiť záujem. Konanie o zaplatenie inicioval skôr než žalobkyňa, z tohto dôvodu sa v rámci žaloby obmedzil na úhradu nezaplatených faktúr, škôd, ktoré mu vznikli v príčinnej súvislosti s konaním žalobkyne s poukazom na to, že suma 23.081,75 € mu bola zaplatená za už vykonané práce. Zaviazaním k zaplateniu 23.081,75 € by spoločnosti vznikla značná škoda s prihliadnutím na vypracovanie projektovej dokumentácie, nemožnosti predaja špecifických dielcov, komponentov s rozmermi podľa konkrétnych požiadaviek zadávateľa inému záujemcovi, škoda, ušlý zisk, keď na projekte žalobkyne pracovalo množstvo jeho zamestnancov, ktorí za prácu dostali mzdu. V danom prípade je to práve on, ktorý doposiaľ eviduje nedoplatky zo strany žalobkyne. Platí, že aj keď sa dielo nevykonalo, patrí mu ako zhotoviteľovi dojednaná cena, ak bol ochotný dielo vykonať a ak mu v tom zabránili okolnosti na strane objednávateľa. Okolnosťou, pre ktorú nemohol dielo zrealizovať v celom rozsahu bola skutočnosť, že žalobkyňa 1. nevybavila stavebné povolenie a 2. zamedzila mu vstup na pozemok (dovoz vyhotovených komponentov). Na základe uvedeného sa domnieva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj k nesprávnemu právnemu záveru. Za nesprávne považoval i rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým ho zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyni trovy konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa však v tomto konaní v plnom rozsahu úspešná nebola, o čom svedčí skutočnosť, že súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu žalobkyne v časti o určenie neplatnosti Zmluvy o dielo zo dňa 07.12.2017 zamietol. V tomto prípade súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedla, že uzatvorením zmluvy o dielo poskytovala žalovanému súčinnosť pri realizácii diela. Je to práve žalovaný, ktorý v konaní neuniesol svoje tvrdenia, na základe ktorých fakturoval priebežnú cenu za dielo, ktorá bola reálne vyplatená, čo nevedel predložiť v priebehu konania žiadnym relevantným dôkazom. Žalovaný počas súdneho konania nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by preukázal vynaložené náklady, napríklad predložením znaleckého posudku, ktorým by nezávisle vedel jednoznačne a presvedčivo určiť hodnotu sporných prác. Strany sporu boli poučené o tom, že majú predkladať návrhy na dokazovanie a žalovaný počas celého konania vykonával obštrukcie tým, že ani dodatočné lehoty a termíny, ktoré mu uložil súd, nerešpektoval. Súd prvej inštancie skôr, ako sa konalo pojednávanie, na ktorom vyhlásil rozsudok, umožnil žalovanému, aby pripravil všetky svoje písomné návrhy, vysvetlenia a dôkazy, v lehote ktorú mu určil. Bez rozumného vysvetlenia a ospravedlnenia žalovaný nedodrжал stanovenú lehotu a písomné vyjadrenie podal napriek tomu s oneskorením. Súd na toto vyjadrenie prihliadal a žalovaný mohol v ňom navrhnuť dôkazy, ktoré považoval za potrebné pre ukončenie dokazovania preukázať. Dokonca ani pred ukončením dokazovania, keď žalovaný mal možnosť navrhnuť ďalšie dôkazy, tak nekonal, o čom svedčí aj zápis v zápisnici, v ktorej je zaznamenané, že žalovaný nemá žiadne návrhy na dokazovanie. O tom, že dom, ktorý má byť zhotovený podľa zmluvy pre ňu je typizovaný dom a voľne modifikovateľný na iné predajné

typy domov, svedčia informácie na webovej stránke žalovaného, ktoré boli súdu v konaní predložené a boli dostupné aj v čase prejednávania sporu. Dokonca zo strany žalovaného bol predložený ako dôkaz náčrt domu, kde objednávateľom domu je pán S. E. a aj v originálnej zmluve je tento náčrt priložený a meno objednávateľa je len „zabíelené“. Na základe týchto skutočností považuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. za správny.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas (§ 362 ods. 1 CSP) strany sporu, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý v napadnutých výrokoch I. a II. odvolaním žalobkyne a žalovaného, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania podľa § 388 v spojení s § 234 ods. 2 CSP zmenil tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov (prvostupňového) konania nepriznal.

8. Záver súdu prvej inštancie, ktorý vo výroku I. zamietol žalobu žalobkyne na určenie neplatnosti Zmluvy o dielo zo dňa 7.12.2017, je správny.

9. Odvolací súd sa plne stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie konštatované v bode 2. tohto odôvodnenia rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne k výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na ust. § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odstúpiť od zmluvy je možné len za splnenia určitých podmienok:

10. ak je to v zákone (v Občianskom zákonníku alebo v inom zákone) pre konkrétny prípad stanovené,

11. ak bolo odstúpenie dohodnuté (vymienené) medzi subjektmi zmluvy.

12. Nesplnenie povinnosti žalobkyne ako stavebníka stavby zabezpečiť si územné rozhodnutie a stavebné povolenie v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, nebolo možné hodnotiť v neprospech žalovaného.

13. Povinnosti, ktoré boli ukladané žalobkyňi ako stavebníkovi na základe zákona č. 50/1976 Zb. (napr. § 32, § 34, § 35, § 39a) nemožno stotožňovať s právami žalobkyne ako spotrebiteľa, príp. povinnosťami žalovaného na základe ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na ktoré v priebehu konania poukazovala žalobkyňa a vo vzťahu ktorým (ako ich porušenia zo strany žalovaného ako dodávateľa služby) vyvodzovala neplatnosť celej zmluvy o dielo. Z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplyva, že by uvedená povinnosť žalobkyne na základe zákona č. 50/1976 Zb. bola (zmluvne) prenesená na žalovaného a prípadne ani tvrdená prevenčná povinnosť žalovaného ako zhotoviteľa stavby (upozorniť stavebníka zabezpečiť si územné rozhodnutie, stavebné povolenie, prípadne kontrolovať činnosť stavebníka) nemôže vyvolať neplatnosť zmluvy o dielo. Za nelogické a vzájomne odporujúce považuje odvolací súd odvolacie námietky žalobkyne v tvrdení, že odstúpením od zmluvy v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka využila iba svoju prevenčnú povinnosť na ukončenie zmluvného vzťahu so žalovaným, keď zároveň sa domáha určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o dielo. Zo súdnej praxe je zrejmé, že odstúpiť možno len od zmluvy, ktorá bola uzavretá platne (viď R 22/1976), prípadne, ak došlo iba k jednostrannému odstúpeniu od zmluvy, pričom jeho opodstatnenie je medzi účastníkmi sporné, musí si súd riešiť opodstatnenosť ako prejudiciálnu otázku, či došlo k zrušeniu zmluvy a či v dôsledku toho pôvodný dôvod plnenia skutočne odpadol, takže vznikol nárok na vydanie neoprávneného majetkového prospechu (R 1/1979). V danom prípade tak žalobkyňa, ako aj žalovaný, opodstatnenosť jednostranného odstúpenia od zmluvy žalobkyňou v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nespochybňovali. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami a zaujatým právnym záverom konštatovaným v bode 3. tohto odôvodnenia, na základe ktorého súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyňi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 23.081,75 €.

15. V priebehu konania nebolo stranami sporu spochybňované, že žalobkyňa od Zmluvy o dielo uzavretej dňa 7.12.2017 odstúpila podaním z 15.5.2018 v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle teórie práva, ku zrušeniu zmluvy dochádza v okamžiku, kedy prejav vôle objednávateľa dôjde

zhotoviteľovi. Súhlas či nesúhlas zhotoviteľa s odstúpením nemá právne účinky. Účinným odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší, pričom zhotoviteľ má právo, aby mu objednávateľ zaplatil práce už vykonané, pokiaľ výsledok práce nemôže použiť inak. Pri určení výšky nároku je treba vychádzať z ceny diela, prihliadnuť k miere spracovanosti, hodnote spracovaného materiálu a podobne.

16. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dôkazné bremeno pri preukazovaní podmienok § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. práva zhotoviteľa, aby mu objednávateľ zaplatil za práce už vykonané, pokiaľ výsledok práce nemožno použiť inak, bolo na žalovanom. Bolo preto povinnosťou žalovaného poskytnúť také dôkazné tvrdenia a predložiť dôkazy, ktorými by dôvodnosť nároku v zmysle podmienok § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka v konaní jednoznačne preukázal. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že k dokončeniu diela nedošlo, pričom v priebehu konania, tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie v bode 10. odôvodnenia, žalovaný len všeobecne konštatoval, že žalobkyňou poskytnutú zálohu vo výške 23.081,75 € na výrobu dielcov spotreboval. Tvrdenie o „spotrebovaní“ poskytnutej zálohy nepreukazuje však, aká čiastka pripadá na práce už vykonané, keďže zo strany žalovaného absentovala špecifikácia konkrétne vykonaných prác s odborným ocenením tak, ako to citované zákonné ustanovenie vyžaduje. Z postupu žalovaného v priebehu konania nevyplýva napríklad, že by si započítal pohľadávku za vykonané práce s pohľadávkou žalobkyne - poskytnutej zálohy, prípadne, ak by pohľadávka žalovaného za vykonané práce v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka bola vyššia ako poskytnutá záloha, tento nárok si uplatnil vzájomnou žalobou a podobne. Keďže odvolací súd zhodne so záverom prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný dôkazné bremeno pri preukazovaní skutočne vynaložených nákladov na vykonanie diela po odstúpení od zmluvy v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka neunesol, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobe žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia - na vrátenie poskytnutej zálohy vo výške 23.081,75 € vyhovel, ako vecne správny potvrdil.

17. Krajský súd v zmysle § 388 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. tak, že nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán nepriznal. Z rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že vo výroku I. bolo žaloba žalobkyne zamietnutá, vo výroku II. na uloženie povinnosti bolo žalobe žalobkyne vyhovené, čo znamená, že v zásade strany sporu mali v konaní rovnaký úspech a neúspech, na základe čoho v zmysle § 255 ods. 2 CSP bolo dôvodné nepriznať žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

18. Z obdobných dôvodov, ako je konštatované v bode 17., odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)